

AZ ELŐADÓ

DR. HABIL. SZABÓ RÓBERT

(PhD) EGYETEMI DOCENS

A győri származású Dr. Szabó Róbert a budapesti közgázon végzett nemzetközi kapcsolatok szakon, később ott szerezte meg Phd. fokozatát, miközben az egyetem főállású oktatója is lett. Nyolc év után váltott, és 2004 óta a győri egyetemen a munkahelye, ahol docensként a nemzetközi tanulmányok szakon tanít, többek között nemzetiségi kérdésekről, a magyar külpolitikáról, politikatudományról tart kurzusokat. Ezekben a témákban 5 monográfiát jegyez.

AZ ELŐADÁS

FUTBALL ÉS POLITIKA A 20. SZÁZADI MAGYARORSZÁGON

Európa keleti felén a futball világa mindig szoros kapcsolatban állt a politika szférájával. A foci a térségben a legtöbbször államügy volt. A két háború között az ellenséges szomszéd országokkal szembeni kulturális fölényt és a Nyugattal való egyenértékűséget hivatott kifejezni. A szocializmus idején a rendszernek a kapitalizmussal szembeni felsőbbrendűségét jelképező politikai eszközzé vált. A diktatúrák a belső legitimáció megteremtésére használták, a népszerű sportág sikereit a saját sikerüknek állítva be, miközben a labdarúgással a tömegérzelmeket, indulatokat is levezette.

A központosított államokban, a nacionalista és/vagy szocialista rezsimok alatt időszakonként direkt, kézi vezéréssel – máskor közvetett módon, a véletlennek nagyobb szerepet adó módon – felülről irányították a bajnokságokat, kiválasztott és támogatott fővárosi csapatokkal.

A fővároscentrikus, ideológiai, származásbeli és osztályellentétekkel tarkított magyar futball világot korszakonként a politika hol erőteljesen, hol gyengébben befolyásolta, torzította. Különösen a Rákosi-korszak állította a futballt a politika szolgálatába, szerencséje volt: a magyar történelem talán legsötétebb időszakában a magyar labdarúgás történetének aranykora volt. A kádári puha diktatúrának már nem volt legitimációs szempontból szüksége a focira, az hanyatlásnak is indult.